

Yemen'den Kahve Değil, Katliam Sesleri Geliyor!

Yemen deyince aklımıza gelen ilk şey kahve olurdu. Birde, çobanlık yaptığı sırada ateşte kavrulmuş yabancı yemiş çekirdeklerini keyifle çiğneyen develerini fark ederek, ilk defa kahveyi keşfeden ve insanlığın keyfine armağan eden Peygamber aşığı büyük evliya Üveys El Karani (Veysel Karani) hazretleri tabii ki.

Bugünlerde ise ne zaman Yemen adı geçse, onlarca masumun katliamı, okul çocuklarının füzelerle vurulması, insanların açlıktan kırılması ve benzeri vahşet sahneleriyle anılıyor.

Eski bir türkümüzde olduğu gibi *"Kahve Yemen'den gelir"* değil artık. Katliam sesleri, zalimlerin kirli savaşları içinde parçalanan masumların feryatları geliyor, duyabilen kulaklara, acıyabilen kalplere. Mazlumun dini sorulmaz lakin, bu masumlar üstelik Müslüman din kardeşimiz iyi mi?

Derinlemesine politik tartışmalara ve mezhep lakırdılarına girmeyeceğim.

Dilsiz şeytan olmamak için yazıyor ve haykırıyorum ki, yakın geçmişte İngiliz ajanlarının öncülüğünde sapıtan ve Osmanlı başta olmak üzere, tüm İslam ümmetine hıyanet ederek, kutsal beldeleri işgal altında tutan Vehhabi Suud zalimlerinden de beriyim, gözü dönmüş bir şekilde Irak ve Suriye'de Sünni Müslümanları katletmekten çekinmeyen, Irak'ın işgal edilip parçalanmasını sağlayan ve emperyalist yayılmacı politikalar güden aşırı Şia İran zalimlerinden de beride ve karşımdayım.

Yemen'deki kavgaların makul nedenlere dayalı olmadığına, iki zalim ve gözü dönmüş taraf yüzünden masum halkların savaş yemi yapıldığına inanıyor ve böyle hissediyorum.

Doymak bilmez iştahını soğutmak ve olabildiğince sömürebilmek için, bütün İslam ülkelerini fitne ateşleriyle yakan, kurduğu kukla örgütler ile her cenahta suni savaşlar başlatıp, Müslümanların birbirini kırmalarını sağlayan, her tarafa silah satan, parasını alamadıklarını da Suudiler gibi uşak yönetimlerden haraç olarak tahsil eden ABD isimli şeytani devletin, sattığı silahlarla vuruluyor kardeşlerimiz.

Hacda kesilen milyonlarca kurban etinin bir kısmı telef olup çöle gömülürken, yanı başında açlıktan ölecek hale gelen kadınlar ve çocuklar var Yemen'de.

AFAD, TİKA, KIZILAY, İHH ve daha nice gözümüzün nuru, ümmetin gururu olmuş kurumlarımızdan dahi Yemen'le ilgili bir haber veya etkinlik duymuyoruz. Neler oluyor sormamız lazım. Oradaki mazlumlardan ve açlık çeken çocuklardan hesap sorulmayacak mıyız?

Eskiden olsa ne yapalım gücümüz yetmiyor deyip hayıflanırdık. Şimdi Allah'ın izniyle gitmediğimiz ve yardım edemediğimiz bir coğrafya kalmadı neredeyse. Yemen o kadar mı uzak, gözlerimiz o kadar mı kör, kulaklarımız o kadar mı sağır?

Yemen'de iki zalim güç arasında sıkışıp kalan halk ile Gazze'de İsrail terör devletinin kuşatması altında duran halk arasında bir fark yoktur.

Ümmetin umudu haline gelmiş liderlerimizden de güçlü bir karşı duruş ve masumlara kol kanat geniş bekliyoruz. Unutmayalım ki, kralları öldüğünde ulusal yas ilan ettiğimiz Suudi rejimi ve onların kuklası olan BAE gibi yönetimler çoğu kez bizim yanımızda değil, zalim İsrail ve ABD yanında durmuş ve onları finanse etmekten çekinmemiştir. O halde neyden ve kimden korkuyoruz?

Böyle coşmuş yazarken aklıma birden geldi de, bu zalimlere durun dediğimizde karşımıza dikilip, "Siz daha fethin sembolü Ayasofya Camisini bile açık tutamadınız Hristiyan efendilerinizi memnun etmek için Müslümanlara yasaklayıp haçlılara açtınız " derlerse nasıl cevap verebiliriz? Ayasofya Camisinin utancı ve Fatih'in laneti üzerimizde duruyor, tüm dünya da Müslümanlar elem ve gözyaşı içinde kalmış.

Eyvahlar olsun bizlere demeyelim artık. Mabetlerimiz şenlensin, ümmetimiz birleşip güçlensin, zalimlerin kuklası, din ve ümmet düşmanı hain ve darbeci yöneticilerimizde defolup gitsin ülkelerimizden.

Biz kendi eksiklerimizden başlayalım, Ayasofya'yı İslama kavuşturalım yeniden, katil ve tecavüzcüler için İdamı getirelim ki kalpler huzura kavuşup teskin olsun.

Yemen'i okurken, mezhep gözlüklerini takanlara yazıklar olsun. Mezhep görüntülü maddi çıkar ve politik kavgalarını yapan ve masumların katledilmesini sağlayan zalim taraflar da, Cehennem'in en derin kuyularında yer bulsun inşallah.

Yemen'i görün, konuşun ve anlatın ki zalimlerde az da olsa bir çekinme olsun. Hayasız ve ölçsüz saldırılarını rahatça yapamasın alçaklar.

Yemen yanı başında açlık çekerken, tıka basa yeyip içen, saçıp savuran Suudi zalimlerin lokmaları boğazında kalsın, burnundan gelsin, hayır ve huzur bulamasınlar inşallah.

Allah'ım bizleri zalimlerden beri eyle!

Allah'ım bizleri mazlumlara kol kanat geren müşfik ve cömertlerden eyle!

Allah'ım bizleri mazumlara yardım ederken mezhep, çıkar, hesap gözetmeyenlerden eyle!

Amin...

Görselin kaynağı:

<https://moderndiplomacy.eu/2018/06/12/americas-genocide-in-yemen-starts-tuesday/>

Vakıflardan ne kaldı? Şimdikilerin hepsi Vakıf mı?

Samimi olmak gerekirse; bir şeyleri bizatihi yapmaktan ziyade, atalarımızdan veya büyüklerimizden kendimize pay çıkararak övünmeyi, onların başarı miraslarından geçinmeyi alışkanlık haline getiren bir toplum olmaya başladık. Kavgalarımızı bile onlar üzerinden, onların kahramanlıkları veya hataları üzerinden yapar hale geldik. Aynı şekilde, geçmişten gelen değerlerimizi korumakta ve geliştirmekte de çoğu kez sınıfta kaldık. Hoyratça tükettiğimiz değerlerimizden birisi de **Vakıflardır**.

İlk defa **Hz. Ömer**'in fakirler, köleler ve misafirler yararına **Allah rızası için** vakfettiği Hayber'deki ganimet arazisinden bu güne kadar, İslam toplumlarında vakıf kültürü büyüdü ve kökleşti. Osmanlı medeniyetinde ise kendisinden "**Vakıf Medeniyeti**" şeklinde bahsedilebilecek kadar gelişti ve kurumsallaştı. Bugünkü vakıfların ekseriyeti o medeniyetin mirasından kalanlardır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yaşanan Osmanlı'yı inkâr ve ötekileştirme yaklaşımlarından Vakıflarda çok sert şekilde etkilendi. Vakıf kültürüne ve eserlerine büyük zararlar verildi. Vakıf malları ve arazileri birileri tarafından işgal edildi veya peşkeş çekildi. Osmanlı ve Selçuklu döneminde kurulmuş olan ancak artık yöneticisi kalmamış vakıf sayısının **41.750** olduğu tespit edilmiş. Her vakıf bir taşınmaz ve ona bağlı gelir kaynakları ile kurulduğuna göre; artık işlevsiz bırakılan, malları ve diğer ekonomik değerleri amaçları dışında kullanılan, işgal edilmiş vakıfların vebalini yüklenenler için bela okumaya gerek yoktur

sanırım. Onlar zaten belalarını yüklenmiş durumdalar. Vakıf deyince en büyük yaralarımızdan birisidir **Ayasofya Camisi**. **Fatih Sultan Mehmet**'in fethin sembolü olarak vakfedip Cami olarak hizmete açtığı Ayasofya'yı aslından koparmak, içini İslam öncesi unsurlarla karartmak ve bizlere de ancak bilet olarak girmeye müsaade etmek ne büyük bir zulümdür! Fatih'in vakıf senedinde açıkça yazdığı lanetini üzerimizden hangi kahraman kaldıracak?

Birçok konuda olduğu gibi, geçmişimizle ve değerlerimizle barışmaya son 15-20 yıldır başladık. Azınlık vakıflarının bile gasp edilen haklarının ve mülklerinin verilmesi umut verici gelişmelerden. 743 sayılı Medeni Kanundan önce kurulan vakıflar "**Mülhak Vakıf**" adıyla Vakıflar Genel Müdürlüğü idaresi altında toplanarak yönetilmiştir. Bugün sayıları sadece **276** olarak kalmıştır. Geçmişte büyük bir atalet içinde olan, tarihi vakıf eserlerinin ihmal edildiği ve çürümeye terk edildiği, vakıfların etkisizleştirildiği dönemler yaşadık. Son yıllarda vakıf eserlerinin tekrar canlandırılması için daha yoğun ve gayretli çalışmalar yapıldığını görüyoruz. Hatta yurt dışındaki bazı vakıf eserlerimiz gurur kaynağımız **TİKA** tarafından yeniden hayata döndürülüyor.

Vakıflar konusundaki hassasiyetin ve korumacılığın tam olarak geliştiğini söylemek yanlış olur. Vakıflar Genel Müdürlüğü bir yönüyle devasa bir emlak ofisi gibi çalışıyor. Zamanında piyasadan çok daha ucuz fiyatlarla kiralanıp ancak yüklü hava parası alındığında diğer şahıslara devredilen vakıf iş yerleri var. Bazı vakıf arazilerine bizzat vakıflar tarafından TOKİ benzeri evler yapılarak satılıyor. Vakıflarla ilgili cılız etkinlikler, bağış toplamaya yönelik organizasyonlardan ziyade dikkatimizi çeken bir çalışma görülüyor. Toplumun ve özellikle muhtaç kesimin sorunlarına el atan eski vakıflar neredeyse yok gibi. Bu boşluğu ise devletin kendisi doğrudan kurumlar tesis ederek (Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşma Vakfı, Genel Sağlık Sigortası gibi), bazı sivil toplum örgütleri (yardım kuruluşları, hemşehri dayanışma dernekleri vb.) ve Kızılay gibi yarı resmi kuruluşlar doldurmaya çalışıyor. Sosyal hayatın içine girmede ve dertlere derman olmada özellikle devlet tarafından yönetilen vakıfların geride kaldığını söyleyebiliriz.

Vakıflar yönetiminin en iyi yapmaya çalıştığı şeyin tarihi eserlerimizi restore etmek olduğunu söylemek isterdim ama söyleyemiyorum. Eyüp Sultan Türbesinin yıllardır bitirilemeyen restorasyonu gibi. Daha yeni bazı bölümlerini tamamladılar çok şükür. Bizzat yaşadığım olaylar ve çevremizdeki vakalar daha alınacak çok yolumuzun olduğunu gösteriyor. Örnek olması için başımdan geçen bir vakıf macerasını paylaşmak istiyorum:

Üsküdar Altunizade Camisinin de içinde bulunduğu külliye **Hacı İsmail Zühtü Paşa** tarafından 1282 yılında yaptırılmıştır. Külliye içinde bir Rüşdiye mektebi, bir hamam, muvakkithane (saatçi), çeşme ve camiye vakıf olarak bir sıra dükkân yaptırılmıştır. Bugün mektep yıkılmış olup, hamam ise harabe halindedir. Bir dönem çalıştığım Marmara Ambulans firması, Vakıflar Bölge Müdürlüğünden harabe haldeki **Altunizade Hamamını** onarma sözüyle kiraladı. Hamamın orijinal yapısına birebir uygun olarak ve sonrasında restaurant şeklinde fonksiyon icra etmek üzere gerekli **restorasyon, restitüsyon ve röleve projeleri** hazırlandı. Önce **İstanbul Vakıflar 2. Bölge Müdürlüğü** tarafından sonra **İstanbul VI Nolu Koruma Kurulu** tarafından onaylandı. Ardından inşaat işleri için gerekli bütçe ve yüklenici ayarlamaları yapılarak **Üsküdar Belediyesine** inşaat ruhsatı için başvuruldu. Belediye tarafından projenin oturduğu tüm parsel sahiplerinden onay istendi. Kaldı ki bunlarda aynı külliye içinde Vakıflara aitti. Hamamın yıkılan bacalık, odunluk kısımları gibi bölümlerine sonradan prefabrik yapılar kurulmuş ve vakıflar tarafından kiraya verilmişti. Hamamın olması gereken yerinde bir büfe ve depo bulunuyordu. İşte burada film koptu. Vakıflar bölge yönetimi orijinal hamamın yerine yapılan büfeyi boşaltmayı reddetti. Çünkü oradan ayrıca kira alıyordu. Yıl sonuna kadar bekleyip boşaltmayı da kabul etmedi.

Projenin bu kısmını eksik olarak yapmamız için bize baskı yapıldı. Üsküdar Belediyesi ise eksik projenin yapılmasına ruhsat vermedi. Sonunda çareyi bizim ve büfenin kira sözleşmelerini feshetmekte buldular!?. Restorasyon için binlerce lira proje, yüklenici anlaşması, sigorta ve finansman bedeli harcayan Firma, iş için verdiği teminat mektubunu almak için bile aylarca sıkıntı çekti. Vakıflar 2. Bölge Yönetimi yeniden yap işlet devret ihalesine çıkacağını gerekçe göstererek sözleşmeyi feshetmişti ama aradan geçen yaklaşık 2 yıl boyunca değişen bir şeyde olmadı. Hamam harabe olarak çürümeye devam ediyor. Büfe işine devam ediyor. Bürokrasi yine bildiğiniz gibi. Maalesef vakıf eserlerini korumak ve yaşatmaktan ziyade rant alanını korumak evla tutuluyor. Bizzat yaşadığım bu süreçte vakıf yöneticilerinin umursamazlığı ve yanlış tavırlarından gına geldiğini söyleyebilirim. Merak edenler için Altunizade Hamamının proje ve mevcut durum resimlerini de sunuyorum.

Altunizade Hamamının bugünkü durumudur. Kadrajda olmayan sağ tarafta Büfe ve benzer işyerlerinin olduğu prefabrik eğreti yapılar bulunmaktadır.

Restorasyon projesinin aslına uygun tasarımına ait sanal resimdir. Hamamın önündeki 2 katlı giriş bölümü bugün tamamen yıkılmış durumdadır (üstteki resimde arabaların bulunduğu yer). Hamamın sağ kenarında bulunan ocaklık, odunluk ve öndeki büyük kapıdan gelenlerin (eskiden at arabaları giriş yapardı) ilerleyebileceği alan yıkılmış durumda olup yerine büfe ve çay bahçesi konurulmuştur.

Başta da belirttiğim gibi Vakıfların kuruluş amacı **Allah rızası** için düşkünlere, yolcu ve misafir gibi ihtiyaç sahiplerine hizmet vermektir. Ticaret esas değildir. Ama bugün sözüm ona vakıf adıyla kurulan bazı işletmelerin sadece kâr amacı güttüğünü veya belirli bir çıkar grubuna hizmet ettiğini de görüyoruz. Bunun en güzel örneği de vakıf üniversiteleridir. Türkiye'nin en pahalı ve ancak belirli kişilerin girebileceği Üniversiteleri sözde vakıf adıyla kurulmuş özel işletmelerdir. Bazı büyük işletmelerinde vergi muafiyeti sağlamak ve çıkarlarına uygun adımlar atabilmek için yan kuruluş olarak vakıflar kurduğunu ve kapalı devre faaliyet gösterdiğini izliyoruz. Hemen her holdingin kendisine bağlı bir veya bir kaç vakfı var. Kazara dışarıdan bir sosyal sorumluluk projesiyle yardım talep edildiğinde ise cevapları hazır oluyor: *"Bizim filanca vakfımız var. Prensipte olarak yardımları ve diğer sosyal sorumluluk işlerini oradan yapıyoruz."*

Anlayacağınız, neredeyse 1500 yıllık İslam medeniyetimizin bir meyvesini daha el birliğiyle bozmayı ve içini boşaltmayı başarmış durumdayız. Allah sonumuzu hayretsin!...

* Bazı bilgiler Vakıflar Genel Müdürlüğü web sitesinden alınmıştır.